

Et Øjeblik efter kom Vognen susende tilbage med Doktor Gaardbo. Tjener Rasmussen, der tog imod ham ved Foden af Trappen, førte ham efter sin Herres Ordre øjeblikkeligt op i Soveværelset.

Doktor Gaardbo havde aldrig før talt med sin Patient eller blot set ham; men han kunde paa Forhaand ikke lide Manden. Det skyldtes ikke alene Jagt-Oplevelsen forleden i Strige Skov; men han vidste om Søholms Forretning, at den væsenlig var et Agentur for udenlandske Spekulationsfirmaer, og det havde altid oprørt ham, at den Slags Personer, der brandskattede Landet som Lejesvende for fremmed Storkapital, ikke desmindre kunde sole sig i deres Medborgeres uformindskede Agtelse.

Nu fik han desuden en bestemt Fornemmelse af, at Hr. Søholm som saa mange stærke Mandfolk, der ikke er vant til at fejle noget, i høj Grad overdrev sine Lidelser. Det var knap nok, at han vilde tillade ham at foretage en ordenlig Undersøgelse. Og stadig raabte han paa Morfin, idet han fortalte, at hans københavnske Læge, da han sidst var syg, straks havde givet ham en Indsprøjtning. I det hele stillede han det Forlangende, at han blev sat i Stand til at tage tilbage til København den næste Dag, da han ikke længer kunde undværes i sin Forretning.

Doktor Gaardbo var hurtigt bleven paa det rene med, at han ikke vilde hjælpe dette Menneske til at